

gevaarlijke, bedreigen, doch beiden zouden den eed van getrouwheid gestand doen, en het einde zou zijn, dat zij huwden.

De heerlijke ochtend, de goede droomuitlegging en de verfrisschende slaap stemden hem opgeruimd. Hij stapte met flinken pas door en hoopte steeds, dat het een of ander vervoermiddel zijne reis zou bespoedigen. Doch zou men hem meenemen? Hij bezat, behalve een weinig kopergeld, niets van waarde dan zijne kris, die hij misschien voor een ringit 1) kon verkoopen. Daaraan had hij nog niet gedacht en hij nam zich voor haar te gelde te maken, zoodra eene geschikte gelegenheid zich aanbood. Als soldaat had hij er toch niets aan.

Van den afstand tot Malang had hij weinig begrip; wel wist hij, dat hij de goede richting had; doch of de reis één, twee of drie dagen duurde, daarover bekommerde hij zich weinig.

Naar den stand der zon te oordeelen was het omstreeks 10 uur in den voormiddag, toen hij een riviertje overtrok, waar hij een verfrisschend bad nam, en de overblijfselen van het eten verorberde.

't Was hem, of bij de laatste rijstkorrels, die hij in den mond stak, het beeld van Sarina uit zijn gezicht verdween. Hij gevoelde behoefte naar het pisangblad te voelen, waarin hij de haarlok en de melatie bewaarde. De blik, die een oogenblik beneveld was, verhelderde, en met rassche schreden vervolgde hij zijnen weg.

Tegen den middag kwam hij in een meer bevolkte buurt; 't was er klaarblijkelijk markt-dag. Hij gevoelde behoefte aan rust. De zonnestrallen brandden hem op het bijna naakte bovenlijf en afgemat zette hij zich nabij den passer 2) onder een boom neder.

In de hoop zijne kris te kunnen verkoopen en inlichtingen in te winnen over den afstand tot Malang, ging hij, na een weinig van de vermoeyenissen bekomen te zijn, zich in het gewoel mengen.

Bij een der uitstallingen, waar messen, krissen en andere ijzerwaren verkocht werden, bleef hij staan. Hij vroeg naar den prijs van verschillende voorwerpen zonder iets te willen koopen, doch om op die wijze gemakkelijker tot den verkoop van zijne kris te geraken. Eerst wilde de man er niets van weten, doch eindelijk raakte hij haar kwijt voor f 2.75. Hij hoorde ook, dat hij nog 36 paal (pl. m. 12 uur) van Malang verwijderd was.

In een warong 3) deed hij zich te goed. Hem wachtte nog een grooten marsch.

Middelerwijl kwamen meerdere personen in den warong, en vernam hij uit de gevoerde gesprekken, dat twee Javanen, die insgelijks naar Malang moesten, de reis per tjikar peer 4) maakten. Achmad mengde zich in 't gesprek, zonder nog te vertellen, dat zijn doel hem ook derwaarts voerde. Hij wilde eerst trachten te weten te komen, met welk soort van mannen hij

---

1) Rijksdaalder.

2) Markt.

3) Inlandsche gaarkeuken.

4) Tweewielig voertuigje op veeren (peer).